

ANKETA

Zdravje, sneg, ceste...

29. november. Praznik republike. Letos mi-
neva 35 let od drugega zasedanja Avnoja.
Dan, ko smo še posebej ponosni na svojo do-
movino, dan, ko smo še posebej srečni, da
živimo v svobodni, socialistični, neuvrščeni
Jugoslaviji.

29. november. Vsako leto ob tem prazniku
slavimo številne delovne zmage. Z njimi hi-
timo k še hitrejšemu napredku. Odpiramo
nove tovarne, nove ceste, nove vrtce ... Sre-
ni in veseli smo ob takih pridobitvah, ki smo
jih zgradili s skupnimi napori in ki nam bo-
do prinesli še boljši jutri.

29. november. Letos je bila to sredo. Praz-
nična sredo. Praznični četrtek. Za mnoge je
bil tudi petek prazničen. Pa še sobota in ne-
delja. Za marsikoga je bilo to pet prostih dni.
Dovolj časa za proslavljanje našega največ-
jega praznika. Nekateri so ga praznovali do-
ma, drugi na morju, tretji na smučeh na tu-
jih smučiščih. In kje vem še vse.

Vse to nam pomeni 29. november — praz-
nik republike. Tudi letos ni bilo nič drugače
kot prejšnja leta. Spet smo bili veseli, sre-
ni, razigrani, zadovoljni, da smo lahko praz-
novali 29. november v miru, svobodi, da ži-
vimo tako dobro kot živimo. In to kljub te-
mu, če smo še pred nekaj dnevi godrnjali,
ko se je podražil bencin, če se moramo voziti
po raznih obvozih v kolonah, ki se premikajo
s polževo hitrostjo, če je tako kot običajno
na predpraznični dan ponekod zmanjkalo
kruha, če nismo zadovoljni s tem in onim.
Malce potožimo in ponergamo, toda vendar-
le smo srečni s svojim načinom življenja.

**BRALCEM
IN SODELAVCEM
JAVNE TRIBUNE
ISKRENO ČESTITAMO
ZA 29. NOVEMBER —
DAN REPUBLIKE**

Vsak si ob prazniku želi kaj posebnega.
Skušali smo zvedeti v naključni predpraznični
anketi, kaj si želijo štirje občani — tako
v zasebnem kot v javnem življenju. Povedali
so:

FRANC POGAČNIK, upokojenec: »Kaj si
naj bi drugega želel kot čimveč zdravja. Se-
le ko je človek bolan ve, koliko mu zdravje
pravzaprav pomeni. In če je zdravje, potem
se da marsikaj narediti.

Po drugi strani pa si želim, da bi končno
spet lahko hodil po lepo urejenih cestah, kaj-
ti dovolj mi je že vseh teh razkopanih cest,
pa raznih obvozov, jarkov vsepovsod. Saj
vem, da se cest drugače ne da narediti, pa
kljub temu ... Sicer pa želim vsem šiškar-
jem veliko sreče.

JOŽE PLEŠEC, dijak: »Ko bi vsaj padel
sneg in bi se začela zimska smučarska sezo-
na. Sem namreč navdušen smučar in komaj
čakam, da bom lahko začel smučati. Pa uspeh
v šoli si seveda tudi želim, čeprav vem, da
bo ta odvisen predvsem od moje volje za
učenje.

Ko bi imeli mladi v Ljubljani več možno-
sta za zabavo, tudi ne bi bilo napačno. Sta-
nje, kakršno je sedaj, ni prav zadovoljivo.

DRAGA JEZERSEK, upokojenka: »Zdrav-
je je glavni cilj vsakega človeka, tako tudi
mene. Vse ostalo pride potem.

Ko bi v Ljubljani čimprej zgradili vse te
ceste, ki so sedaj razkopane, bi bilo zelo raz-
veseljivo. Saj človek nikamor več ne pride. Z
osebnim avtomobilom sploh ne, je hitreje z
mestnim avtobusom. Želim si, da bi bili ljud-
je zadovoljni in da bi bilo čimmanj raznih
nesreč.

ANICA ZIGON, komercialist: »Predvsem
si želim, da bi se pozdravil oče, ki je sedaj
zelo bolan.

V Ljubljani marsikaj delamo, toda obču-
tek imam, da se stvari prepočasi zboljšujejo.
Če bi lahko pospešili tempo izboljševanja raz-
mer v Ljubljani, bi bila to vsekakor velika
pridobitev za Ljubljančane.

Taborniški odred BELI BOBER

Tako še nismo delali!

Že več let deluje v sklopu Zveze tabornikov
občine Šiška poleg drugih taborniških
odredov TO Beli bober. Svoje prostore ima
v KS Šentvid, sedež pa na gimnaziji v Šent-
vidu. Največ članov ima v osnovnih šolah v
Šentvidu, na osnovni šoli Ivan Novak-Očka na
Brodu ter na gimnaziji v Šentvidu.

Do sedaj verjetno povprečnemu krajanu
ni bilo znano ime našega odreda, za kar smo
tudi največ krivi sami, saj smo do sedaj skr-
beli le za delo znotraj odreda. Z letošnjim
letom pa smo si začrtali novo pot, pot, ki
naj bi nam prinesla več novega članstva, saj
že nekaj let stagniramo na številki okrog 100
članov. Za nov način dela je bila potrebna
nekakšna kolektivizacija članstva, predvsem
starejšega in enakovredno delo prav vseh,
kar je bila največja napaka iz prejšnjih let,
saj je delalo pravzaprav le nekaj članov. Že
v prvih dveh mesecih letošnjega leta, se pra-
vi v septembru in oktobru, so se pojavili pr-
vi rezultati, kot na primer uspešen izlet na
Vršič in v dolino Trente, uspela razstava na
gimnaziji in drugo.

Za uspehe odreda pa je precej zaslužna
propagandna komisija, ki deluje že več kot
dve leti.

Skušali smo pripraviti glasilo, ki bi po-
drobneje govorilo o delu v odredu, o akcijah,
ki smo jih in ki jih bomo izvedli ...

Že prav kmalu smo prišli na pravo idejo:
skušali se bomo povezati z neko OZD v naši
občini, ki nam bi bila pripravljena tiskati
glasilo, za protiuslugo pa bi bila v Bobru tu-
di njihova reklama. Vse to bi nedvomno
mnogo prispevalo h kvaliteti glasila.

In glej! Že na prvo prošnjo smo dobili po-
zitiiven odgovor. Delavci v delovni organiza-
ciji Dekorativna so našli pravo mero razu-
mevanja za nas tabornike. Kmalu je tudi iz-
šla prva številka, tiskana v Dekorativni. Bral-
ci so bili navdušeni. Prispevki za objavo so
kar deževali v uredništvo, tako da smo bili
resnično že skoraj na konju.

Izšla je druga, tretja — dvojna številka.
Prepričani smo bili v uspeh in smo poslali
glasilo na Zvezo tabornikov občine in na Zve-
zo tabornikov Slovenije, da nam ga ocenijo.
Ko smo dobili v roke prvi številki Tabora
(glasilo ZTS) in Štora (glasilo ZTO), skoraj
nismo mogli verjeti svojim očem. V obeh
glasilih so se kar vrstile laskave ocene.

Mitja Merjasec

Alkoholizem — gospodarski problem

Pogubni hlapi

Na splošno lahko trdimo, da je za delovne
organizacije alkoholizem tako hud problem, da
ga moramo reševati iz čisto humanih, pa tudi
ekonomskih razlogov.

K širjenju alkoholizma prispevajo tudi zmo-
tna stališča o koristnosti alkohola: varljivi ob-
čutek moči, vrljiva toplota, varljiva potencia
itd. V resnici pa je ravno nasprotno. Predvsem
pa je ogromna gospodarska škoda zaradi nega-
tivnega vpliva alkohola na proizvodnost dela.

Dejavniki, od katerih je odvisna delovna
učinkovitost, so: zainteresiranost za delo in
njegove rezultate, ljubezen do dela, zbranost,
hitrost, hitro reagiranje, visoka stopnja dušev-
no-mišične usklajenosti, vztrajnost, točnost,
ekonomska motivacija itd. Alkoholiziranost pa
negativno vpliva na vse našete dejavnike, ki
pogjujejo optimalno produktivnost.

Znanstveno je dokazano, da že zelo maj-
hne količine alkohola v krvi motijo refleksno
reagirane v procesu presoje in odločanja,
skratka duševne in mišične funkcije so načete
že pri zelo majhnih koncentracijah. Čim bolj je
kakšno delo zamotano, tem bolj je alkohol
škodljiv. Vidne posledice alkoholizma med
člani kolektiva se kažejo v zamujanju službe,
predčasnem odhajanju z dela, kratkih dopu-
stih, »plavih« ponedeljkih, pogostem bolniškem
staležu, motnjah v medsebojnih odnosih itd.
Ekonomske gledano: katastrofalni rezultati. V
družbenem sektorju je na dan 127.000 izostan-
kov z dela v Jugoslaviji, od tega 68.000 delav-
cev zaradi posrednih ali neposrednih posledic
alkoholizma in alkoholiziranosti. Tako izgubi-
mo na leto v državi 25 milijonov delovnih dni
»amo v družbenem sektorju (po podatkih iz re-
ferata na 19. mednarodnem seminarju o prepre-
čevanju in zdravljenju alkoholizma v Beogra-
du).

Reprezentančni alkoholni bifeji v pisarnah
vodilnih delavcev onemogočajo zahteve po
treznosti pri delu. V delovnih organizacijah so
do popivanja in alkoholizma pretirano strpni.

Največja nevarnost: alkoholizem med mla-
dino! Alkoholizirani starši uvajajo otroke v alko-
holizem. 5% alkoholikov med mladimi, do 40
odstotkov otrok iz družin alkoholikov se vdaja
alkoholizmu! Bolan ni samo alkoholik, temveč
tudi njegova družina in delovna skupina.

Alkoholizem je pri mladih še posebej uso-
den. Onemogoča normalno zorenje mladega
človeka, ne pridobi niti delovnih navad niti
čustvene zrelosti važne za poznejše življenje.
Dejstvo je, da je pri nas 15 odstotkov odraslih
moških alkoholikov in da naslednjih 15 odstot-
kov pije toliko, da jih že lahko uvrstimo med
resne kandidate za alkoholike. Za ženske še ni-
mamo točnih podatkov.

Pri nas so na primer, znane »lažne« diagno-
ze: motnje na prebavilih, na jetrih, rane na že-
lodcu, celo rakasta obolenja itd. V resnici pa je
primarna diagnoza »alkoholizem«, posledice pa
so tisto, kar piše zgoraj. Koliko ločitev zako-
nov, koliko uničenih družin, koliko invalidsko
upokojenih, koliko izgubljenih talentov — vse
to na škodo družbe, ki je to v raznih oblikah
financirala in ki pokriva izgube zaradi nedose-
ganja norm, letnih planov, planiranega izvoza
itd.

In rešitev? Sistem družinskega zdravljenja.
Kompleksna socialno-psihiatrska obravnava
alkoholika. Rehabilitacija bolnika v družini, v
poklicu in v družbi. Še bolj kot zdravljenje pa
— preprečevanje alkoholizma, zlasti med mla-
dino! Zlasti mladini moramo dati možnosti za
udeleževanje v vseh mogočih športih, izletih,
plesu brez alkohola, tehničnih in drugih krož-
kih in taborništva ...

Dr. Z. Voglar